

Publicerad 2007-08-30 10:53 av Susanne Ljung Adriansson

### **I otakt med tiden eller är det redan tvåtusental??**

Häromdagen frågade min dotter mig när hon vaknade vilken dag det var idag. Jag vet att hon inte nöjer sig med att man bara säger veckodagen, så jag svarade: \"Det är söndagen den tjugosjätte augusti tvåtusensju.\" Och precis när jag hade sagt det svindlade tanken till under någon sekund: \"Herregud, det är inte klokt, det är redan tvåtusensju!\"

Trots att det har gått sju år på tvåtusentalet så har jag alltså inte riktigt tagit till mig, inte riktigt vant mig vid, att vi faktiskt lever på tvåtusentalet nu. När det gäller tidsuppfattning tycks jag vara osedvanligt trögfattad. På något sätt har jag mentalt stannat i slutet av nittonhundratalet. Det känns som att det borde vara någon gång på åttiotalet, eller allra senast nittiotalet. Och inte känner jag mig mentalt äldre än trettio någonting. Visserligen märker man att tiden går när man ser på bilder eller filmer som är några decennier gamla: Vilka fula kläder och frisyrier man hade då! tänker man. Men det där gäller bara ytan. I mitt sinne har i varje fall jag inte riktigt hunnit ifatt tidens flykt.

När jag växte upp, på sextio- sjuttitalen, var \"år tvåusen\" ett begrepp som stod för en science fiction-artad framtid, dit det var jättelångt. I tidningarna fick barn skicka in beskrivningar av hur de trodde att det skulle vara då. Det var de mest fantasifulla skildringar av maskiner och robotar som kunde göra allt. Och ut i rymden skulle vi förstås kunna resa allihopa. Men tidsandan var sådan då. Människan reste till månen och allt var möjligt. Det är väl kanske en bidragande orsak till att jag har lite svårt att inse att vi lever på tvåtusentalet nu, att detta magiska år tvåusen har kommit och gått. Det finns ju visserligen massor av teknik nu som inte fanns då, men den är ändå annorlunda än vad som förutspåddes, och framförallt - nu när vi lever på tvåtusentalet har det ju inte det magiska framtidens skimmer som det en gång hade.

Minns ni millenniehysterin i media inför årtusendeskiftet? På den tiden den härjade som värst sig stod den mig upp i halsen. Jag skrev följande lilla text som en reaktion på den:

2000 är bara en siffra

Tiden är bara ett ord

Jorden snurrar

Det kallas Tid

Tiden blir siffror

Nästa varv runt solen

kallas 2000

2000 är bara en siffra

Men tre nollor betyder så mycket

Tusen

Årtusende

Millenium

## Hysteri

Tiden är bara ett ord  
Men i ordet är vi fångna  
Snärjda i minuter, dagar och år  
springer vi runt i tidens hjul  
och tror att en två och tre nollor  
är början på något nytt

Förutom att vara en allmän protest mot millenniehysterin fungerade den också som en påminnelse till mig själv om att det faktiskt inte var något märkvärdigt med just år tvåtusen, fast man fått in den föreställningen i skallen redan som barn, utan att det bara handlar om ett sätt att räkna varv runt solen. Men dessa varv runt solen, varför går de så fort att man knappt har vant sig vid hur ett ska skrivas förrän det är dags att ändra igen?

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Susanne Ljung Adriansson med Poeter.se id #13635 innehar upphovsrätten